

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
גיטין-המגרש	מימרא	מאן דאמר													
המגרש את אשתו, ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם אלא לפלוני - ר' אליעזר מתיר אוסרים.	[רבי אליעזר]	הכמים:													פב.
כיצד יעשה? יטלנו הימנה, ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם.															פב.
כתבו בתוכו, אע"פ שחזר ומחקו - פסול.															פב.
האי אלא, חוץ הוא או על מנת הוא? חוץ הוא, ובהוץ הוא דפליגי רבנן עליה דר' אליעזר, דהא שייר לה בגט, אבל בעל מנת מודו ליה, מידי דהוה אכל תנאי דעלמא, או דלמא על מנת הוא, ובע"מ הוא דפליגי ר' אליעזר אדרבנן, אבל בהוץ מודה, דהא שייר לה בגט?	איבעיא להו:														פב.
כל הבתים מטמאין בנגעים אלא של עובדי כוכבים	רבינא, ת"ש:														פב.
אי אמרת בשלמא חוץ הוא - שפיר, אלא אי אמרת על מנת הוא, על מנת דלא מיטמו בתי עובדי כוכבים הוא דמיטמו בתי ישראל, הא מיטמו בתי עובדי כוכבים לא מטמאי בתי ישראל?															פב.
ועוד, בתי עובדי כוכבים מי מטמאי?															פב.
(ויקרא י"ד) ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחותכם - ארץ אחותכם מטמאה בנגעים, ואין בתי עובדי כוכבים מטמאין בנגעים	והתניא:														פב.
אלא שמע מינה חוץ הוא, ש"מ.															פב.
מתני' דלא כי האי תנא															פב.
לא נחלקו רבי אליעזר וחכמים על המגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני - שאינה מגורשת, על מה נחלקו? על המגרש אתו ואמר לה, הרי את מותרת לכל אדם על מנת שלא תנשאי לפלוני, שר"א מתיר לכל אדם חוץ מאותו האיש, וחכמים אוסרים.	דתניא, אמר ר' יוסי בר' יהודה:														פב.
מאי טעמא דר"א?															פב:
מידי דהוה אכל תנאי דעלמא.															פב:
ורבנן?															פב:
כל תנאי דעלמא לא שייר ליה בגט, הכא שייר לה בגט.	[רבנן]														פב:
ומתני' דאוקימנא בהוץ, מאי טעמא דר"א?															פב:
אמר קרא: (דברים כ"ד) ויצאה מביתו והלכה לאיש אחר, אפילו לא התירה אלא לאיש אחר - הרי זו מגורשת.	רבי ינאי משום זקן אחד:														פב:
ורבנן?															פב:
האי איש - לכל איש ואיש.	[רבנן]														פב:
טעמא דר"א מהכא: (ויקרא כ"א) ואשה גרושה מאישה לא יקחו - אפילו לא נתגרשה אלא מאישה נפסלה מן הכהונה, אלמא הוי גיטא.	רבי יוחנן:														פב:
ורבנן?															פב:
איסור כהונה שאני.	[רבנן]														פב:
בקידושין היאך?	בעי רבי אבא:														פב:
תיבעי לר"א, תיבעי לרבנן															פב:
תיבעי לר"א, עד כאן לא קאמר רבי אליעזר הכא - אלא משום דכתיבי קראי, אבל התם קנין מעליא בעינן, או דלמא ויצאה והיתה?															פב:
תיבעי לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן הכא - אלא דבעינן כריתות וליכא, אבל התם קנין כל דהו, או דלמא ויצאה והיתה?															פב:
לבתר דאיבעיא ליה הדר פשטה: בין לרבי אליעזר בין לרבנן, בעינן ויצאה והיתה.	[רבי אבא]														פב:
אם תמצא לומר איתא לדרבי אבא, בא ראוברן וקידשה חוץ משמעון, ובא שמעון וקידשה חוץ מראובן, ומתו שניהם - מתיבמת ללוי, ואין אני קורא בה אשת שני מתים, מאי טעמא? קידושי דראובן אהנו, קידושי דשמעון לא אהנו.	אביי:														פב:

✦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story		■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		Talmud Navigator												
גיטין-המגרש		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
	ואלא אשת שני מתים היכי משכחת לה?			?												פב:
	כגון שבא ראובן וקידשה חוץ משמעון, ובא שמעון וקידשה סתם, דקידושי ראובן אהנו למיסרא אעלמא, וקידושי דשמעון אהנו למיסרא אראובן.			!												פב:
	אמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מראובן ושמעון, וחזר ואמר לה לראובן ושמעון, מהו? מי אמרין מאי דאסר שרא, או דלמא מאי דאסר שרא ומאי דשרא אסר?	בעי אביי:											^	◇		פב:
	אם תמצא לומר מאי דאסר שרא, לראובן מהו? לראובן והוא הדין לשמעון, והאי דקאמר לראובן - משום דפתח ביה, או דלמא לראובן דוקא?												^	◇		פב:
	ואם תמצא לומר לראובן דוקא, לשמעון מהו? לשמעון וה"ה לראובן, והאי דקאמר שמעון - משום דסליק מיניה, או דלמא לשמעון דוקא?												^	◇		פג:
	אף לשמעון, מהו? אף אראובן קאי, או דלמא אף אעלמא קאי?	בעי רב אשי:											^	◇		פג:
	תיקו.												■	◇		פג:
	לאחר פטירתו של ר"א, נכנסו ארבעה זקנים להשיב על דבריו, אלו הן: רבי יוסי הגלילי, ור"ט, ורבי אלעזר בן עזריה, ור"ע.	ת"ר:											■	◇		פג:
	הרי שהלכה זו ונישאת לאחיו של זה שנאסרה עליו, ומת בלא בנים, לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה? הא למדת, שאין זה כריתות.	נענה ר"ט ואמר:											?	◇		פג:
	היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה? האסור אסור לכל, והמותר מותר לכל הא למדת, שאין זה כריתות.	נענה רבי יוסי הגלילי ואמר:											?	◇		פג:
	כריתות - דבר הכורת בינו לבינה, הא למדת, שאין זה כריתות.	נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר:											?	◇		פג:
	הרי שהלכה זו ונישאת לאחד מן השוק והיו לה בנים, ונתארמלה או נתגרשה, ועמדה ונישאת לזה שנאסרה עליו, לא נמצא גט בטל ובניה ממזרים? הא למדת, שאין זה כריתות.	נענה ר"ע ואמר:											?	◇		פג:
	דבר אחר: הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן, ומת המגרש, לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם? וק"ו: מה גרושה שהיא קלה - אסורה בשביל צד גירושיה שבה, אשת איש שהיא חמורה לא כ"ש הא למדת, שאין זה כריתות.	[רבי עקיבא]											?	◇		פג:
	אין משיבין את הארי לאחר מיתה.	אמר להן רבי יהושע:											!	◇		פג:
	כולהו אית להו פירכא, לבר מדר' אלעזר בן עזריה דלית ליה פירכא.	רבא:											■	◇		פג:
	רואה אני את דברי ר' אלעזר - בן עזריה מדברי כולן.	תניא נמי הכי, א"ר יוסי:											■	◇		פג:
	הרי שהלכה זו ונישאת לאחיו של זה שנאסרה עליו, ומת בלא בנים, לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה?	אמר מר, נענה ר"ט ואמר:											?	◇		פג:
	עוקר, איהו עקר?												?			פג:
	אלא מתנה לעקור דבר מן התורה.												!			פג:
	מתנה, מי קאמר לה? לא סגי לה דלא מינסבא ליה לאחיה דההוא גברא?												?			פג:
	אלא גורם לעקור דבר מן התורה.												!	◇		פג:
	גורם, אלא מעתה, בת אחיו לא ישא, שמא ימות בלא בנים, ונמצא גורם לעקור דבר מן התורה.												?	◇		פג:
	היינו פירכא.												!	◇		פג:
	ובמאי?												^	◇		פג:
	אילמא בחוץ.												!	◇		פג:
	משרא שרא ר"א.												?			פג:
	במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני, והלכה וניסת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה, שמותרת לזה שנאסרה עליו.	דתניא, מודה ר"א:											?	◇		פג:
	אלא בעל מנת.												!	◇		פג:
	היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה? האסור אסור לכל, והמותר מותר לכל.	נענה ר' יוסי הגלילי ואמר:											?	◇		פג:
	ולא? והרי תרומה וקדשים, שאסורה לזה ומותרת לזה.												?	◇		פג:

<p>disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה</p>	<p>statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-המגרש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
באיסור אשה קא אמרינן.												פג.
והרי עריות												פג.
באישות קאמרינן.												פג.
הרי אשת איש												פג.
היינו פירכא.												פג.
ובמאי?												פג.
אילמא בעל מנת												פג.
הרי הותרה אצלו בזנות												פג.
אלא בחוץ.												פג.
הרי שהלכה זו ונישאת לאחד מן השוק והיו לה בנים, ונתארמלה או נתגרשה, ועמדה ונשאת לזה שנאסרה עליו, לא נמצא גט בטל ובניה ממזרין?	נענה ר"ע ואמר:											פג. <
אי הכי, בכולה תנאי דעלמא נמי לא תנסיב, דלמא לא מקיימא ליה לתנאיה, ונמצא גט בטל ובניה ממזרין												פג.
היינו פירכא.												פג.
ובמאי?												פג.
אילמא בחוץ												פג.
משרא שרא ר"א												פג.
במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני, והלכה ונשאת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה, שמתרת לזה שנאסרה עליו	דתנאי, מודה היה ר"א:											פג.
אלא בעל מנת.												פג.
דבר אחר: הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן, ומת המגרש, לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם? וקל וחומר: ומה גרושה שהיא קלה - אסורה משום צד גירושין שבה, אשת איש חמורה לא כל שכן.												פג. <
ובמאי?												פג.
אילמא בעל מנת												פג.
הרי גרושה אצלו בזנות												פג.:
אלא בחוץ.												פג.
ור"ע, אי חוץ סבירא ליה, לותיב חוץ ואי על מנת ס"ל, לותיב על מנת												פג.
ר"ע שמיע ליה דאיכא דאמר חוץ ואיכא דאמר על מנת, מ"ד חוץ - האי פירכא, ומ"ד על מנת - האי פירכא.												פג.
ומאי פירכא?												פג.
אי נימא איסור כהונה שאני												פג.
הא ר"א נמי מאיסור כהונה קא מייתי ליה												פג.
רבא, כרבי ינאי משום זקן אחד קא מתני.												פג.
אין משיבין את הארי לאחר מיתה.	אמר להן ר' יהושע:											פג. <
למימרא, דר' יהושע כוותיה סבירא ליה, והא איהו נמי מיפרך קפריך												פג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>					
גיטין-המגרש	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ					
מימרא							
לדידי נמי אית לי פירכא, מיהו בין לדידי בין לדידכו - אין משיבין את הארי לאחר מיתה.	ה"ק להו: [רבי יהושע]				!	◇	פג:
ומאי פירכא דר' יהושע?					^		פג:
מקיש קודמי הויה שניה לקודמי הויה ראשונה, מה קודמי הויה ראשונה דלא אגידא באיניש אחרנא, אף קודמי הויה שניה דלא אגידא באיניש אחרנא.	דתניא, א"ר יהושע:				!	◇	פג:
במגרש אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני, והלכה ונישאת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה, שמותרת לזה שנאסרה עליו.	גופא: מודה ר"א:					◇	פג: <
היכן מצינו שזה אוסר וזה מתיך	השיב ר"ש בר אלעזר תשובה לדברי ר"א:				ז	◇	פג:
ולא? והרי יבמה, דבעל אוסר ויבם מתיך					ז		פג:
התם יבם הוא קא אסר לה, דאי מבעל הא שריא וקיימא.					!	◇	פג:
הרי נדרים, דנודר אוסר והכם מתיך					ז		פג:
אין חכם מתיר כלום אלא בהרטה.	הא א"ר יוחנן:				!	◇	פג:
הרי הפרת הבעל, דאשה נודרת ובעל מיפך					ז		פג:
התם כדבר פנחס משמיה דרבא					!		פג:
כל הנודרת - על דעת בעלה היא נודרת.	דאמר רב פנחס משמיה דרבא:				!	◇	פג:
כריתות - דבר הכורת בינו לבינה, הא למדת שאין זה כריתות.	נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר:				ז		פג: <
ורבנן האי כריתות מאי עבדי ליה?					ז		פג:
מיבעי להו לכדתניא:	[רבנן]				!	◇	פג:
ה"ז גיטך ע"מ שלא תשתי יין, ע"מ שלא תלכי לבית אביך לעולם - אין זה כריתות, שלשים יום - ה"ז כריתות.	[דתניא]				!	◇	פג:
ואידך?					ז		פג:
מכרת כריתות נפקא.	[רבי אלעזר בן עזריה]				!	◇	פג:
ואידך?					ז		פג:
כרת כריתות לא דרשי.	[רבנן]				!	◇	פג:
ה"ז גיטך ע"מ שלא תשתי יין כל ימי חיי - אין זה כריתות, כל ימי חיי פלוני - ה"ז כריתות.	רבא:				!	◇	פג:
מאי שנא חיי פלוני? דדלמא מאית ומקיימא ליה לתנאיה, חיי דידיה נמי, דלמא מאית ומקיימא ליה לתנאיה.					ז		פג:
אלא אימא: כל ימי חייכי - אין זה כריתות, כל ימי חיי או חיי פלוני - ה"ז כריתות.					!	◇	פג:
היום אי את אשתי ולמחר את אשתי, מהו?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:				^	◇	פג:
תיבעי לר' אליעזר, תיבעי לרבנן					^	◇	פג:
תיבעי לרבי אליעזר:					!		פג:
עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם - אלא דלמאן דקא שרי קא שרי לעולם, אבל הכא לא, או דלמא לא שנא?					^		פג:
תיבעי לרבנן:					!		פג:
עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא דלא פסקה מיניה לגמרי, אבל הכא כיון דפסקה - פסקה?					^		פג:
בתר דבעיא הדר פשטה: מסתברא, בין לרבי אליעזר בין לרבנן, כיון דפסקה - פסקה.	[רבא]				!	◇	פג:

מימרא-statement ? challenge-קושי ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מקרא-key:
מאן דאמר	גיטין-המגרש	
ת"ר:	הרי זה גיטך ע"מ שתנשאי לפלוני - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא.	פד.
	מאי קאמר?	פד.
רב נחמן:	ה"ק: הרי זו לא תנשא לו, שמא יאמרו נשיהן נותנין במתנה, ואם נשאת לאחר - לא תצא.	פד.
	ומשום גזרה לא מפקינן מיניה, ושרינן אשת איש לעלמא?	פד.
אלא אמר רב נחמן:	הכי קאמר: הרי זו לא תנשא לו, שמא יאמרו נשיהם נותנין במתנה, ואם נשאת לו - לא תצא, דמשום גזרה לא מפקינן.	פד.
א"ל רבא:	לו הוא דלא תנשא, הא לאחר תנשא, והא בעי קוימי לתנאה	פד.
	וכי תימא, אפשר דמינסבא היום ומיגרשה למחר ומקיימא לתנאה, ולהך דפליגת עליה דרב יהודה קמדמית ליה	פד.
דאתמר: [רב יהודה]	קונם עיני בשינה היום אם אישן למחר, אמר רב יהודה: אל יישן היום שמא יישן למחר	פד.
רב נחמן:	יישן היום ואין חוששין שמא יישן למחר	פד.
	הכי השתא, התם בדידיה קיימא, דאי בעי מכריז נפשיה בסילוואתא ולא נאים, הכא בדידה קיימא לאיגרושי?	פד.
אלא אמר רבא:	הרי זו לא תנשא לא לו ולא לאחר, לו לא תנשא - שמא יאמרו נשותיהם נותנין במתנה, לאחר לא תנשא - דבעיא קוימיה לתנאה ואם נשאת לו - לא תצא, דמשום גזרה לא מפקינן, לאחר - תצא, דבעיא לקוימיה לתנאה.	פד.
	תניא כוותיה דרבא:	פד.
[תניא]	הרי זו לא תנשא לא לו ולא לאחר, ואם נשאת לו - לא תצא, לאחר - תצא.	פד.
ת"ר: [ת"ק]	ה"ז גיטך ע"מ שתעלי לרקיע, ע"מ שתרדי לתהום, ע"מ שתבלעי קנה של ד' אמות, ע"מ שתביאי לי קנה בן ק' אמה, ע"מ שתעברי את הים הגדול ברגליך - אינו גט	פד.
רבי יהודה בן תימא:	כזה גט	פד.
כלל אמר ר' יהודה בן תימא:	כל תנאי שאי אפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו בתחילתו, אינו אלא כמפליגה בדברים וכשר.	פד.
רב נחמן אמר רב:	הלכה כר' יהודה בן תימא.	פד.
רב נחמן בר יצחק:	מתני' נמי דיקא	פד.
דקתני:	כל שאפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו בתחילתו - תנאו קיים	פד.
	האי אי אפשר - תנאו בטל	פד.
	ש"מ.	פד.
איבעיא להו:	הרי זה גיטך ע"מ שתאכלי בשר חזיר, מהו?	פד.
אביי:	היא היא	פד.
רבא:	אפשר דאכלה ולקיא.	פד.
[אביי]	לאביי, כלל - לאתויי בשר חזיר	פד.
[רבא]	לרבא, כזה - למעוטי בשר חזיר.	פד.
מיתביי:	הרי זה גיטך ע"מ שתבעלי לפלוני, נתקיים התנאי - הרי זה גט, ואם לאו - אינו גט, על מנת שלא תבעלי לאבא ולאביך - אין חוששין שמא נבעלה להן	פד.
	ואילו על מנת שתבעלי לאבא ולאביך לא קתני, לאביי ניחא, לרבא קשיא	פד.
אמר לך רבא:	בשלמא בשר חזיר - אפשר דאכלה ולקיא, פלוני - נמי אפשר דמשחדא ביה בממונא, אלא אבא ואביך בדידה קיימא? נהי דאיהי עבדא איסורא, אבא ואביך מי עבדי איסורא.	פד.
[רבא]	לרבא, כלל - לאתויי אבא ואביך, כזה - למעוטי בשר חזיר	פד.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
גיטין-המגרש	מימרא	מאן דאמר													
לאבוי כלל - לאתויי בשר חזיר, כזה - למעוטי פלוני.	[אבוי]		!												פד:
הרי זה גיטך ע"מ שתאכלי בשר חזיר, ואם היתה זרה על מנת שתאכלי בתרומה, ואם היתה נזירה ע"מ שתשתיי יין, נתקיים התנאי - הרי זה גט, ואם לאו - אינו גט	מיתבי:		!												פד:
לרבא ניהא, לאבוי קשיא			!												פד:
מי סברת ד"ה היא? הא מני? רבנן היא.	אמר לך אבוי:		!												פד:
ותיפוק ליה דמתנה על מה שכתוב בתורה הוא, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל			!												פד:
כי אמרינן מתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל, כגון שארה כסותה ועונתה, דהוא קא עקר, אבל הכא אידי קא עקרה.	רב אדא בריה דרב איקא:		!												פד:
כלום קא עקרה אידי אלא לקיומי לתנאי דידיה, אישתכח דאידיה קא עקר	מתקוף לה רבינא:		!												פד:
כי אמרינן מתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל, כגון שארה כסותה ועונתה, דודאי קא עקר, אבל הכא מי קאמר לה? לא סגי דלא אכלה? לא תיכול ולא תיגרש.	אלא אמר רבינא:		!												פד:
כיצד יעשה? יטלנו הימנה וכו'.															פד:
מאן תנא?															פד:
ר"ש בן אליעזר היא	חזקיה:		!												פד:
עד שיטלנו הימנה, ויחזור ויתנו לה ויאמר לה הי גיטך.	דתניא, ר"ש בן אלעזר		!												פד:
אפילו תימא רבי	רבי יוחנן:		!												פד:
שאני הכא, הואיל וקנאתו ליפסל בו לכהונה.	דילכון אמר: [רב כהנא]		!												פד:
כתבו בתוכו.															פד:
כתבו בתוכו תנן.	רב ספרא:														פד:
פשיטא, כתבו בתוכו תנן			!												פד:
מהו דתימא ה"מ לאחר התורף, אבל לפני התורף - אפילו על פה נמי פסול, קמ"ל.			!												פד:
לא שנו אלא לאחר התורף, אבל לפני התורף - אפילו על פה נמי פסול.	רבא:														פד:
ואזדא רבא לטעמיה															פד:
שתקו שתוקי לבעל עד דכתביתו ליה לתורף דגיטא.	דאמר להו רבא להנהו דכתבי גיטי:														פד:
כל התנאין פוסלין בגט, דברי רבי	ת"ר: [רבי]														פד:
כל שפוסל על פה פוסל בכתב, וכל שאינו פוסל על פה אינו פוסל בכתב, חוץ שפוסל על פה - פוסל בכתב, ע"מ שאינו פוסל על פה - אינו פוסל בכתב.	הכמים:														פד:
מחלוקת - לפני התורף	רבי זירא:														פד:
גזרינן ע"מ אטו חוץ	דרבי סבר:														פד:
לא גזרינן ע"מ אטו חוץ	ורבנן סברי:														פד:
אבל לאחר התורף - דברי הכל כשר	[דברי הכל]														פד:
ומתני' דקתני כתבו ואוקימנא בחוץ, אבל ע"מ לא פסיל, איבעית אימא: לפני התורף ורבנן, ואיבע"א: לאחר התורף ודברי הכל.															פד:
מחלוקת - לאחר התורף	רבא:														פד:
גזרינן אטו לפני התורף	דרבי סבר:														פד:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
גיטין-המגרש	מימרא	מאן דאמר													
לא גזרינן אטו לפני התורף	ורבנן סברי:														פה.
אבל לפני התורף - דברי הכל פסול	[דברי הכל]														פה.
ומתני' דקתני כתבו ואוקימנא בחוץ, אבל על מנת לא פסיל - אחר התורף ורבנן היא.															פה.
כתב גט על תנאי - דברי הכל פסול.	תני אבוה דרבי אבין קמיה דרבי זירא:														פה.
דברי הכל פסול, והא מפלג פליגי															פה.
אלא אימא: לדברי הכל כשר, והיכי דמי? לאחר התורף.															פה.
ולימא: הרי זה פסול ורבנן															פה.
תנא דברי הכל אתנייה, כשר בפסול מיחלף ליה, הרי זה בדברי הכל לא מיחלף ליה.															פה.
הרי את מותרת לכל אדם אלא לאבא ולאביך, לאחי ולאחייך, לעבד ולעובד כוכבים, ולכל מי שאין לה עליו קדושין - כשר															מ
הרי את מותרת לכל אדם אלא אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתונה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתנין, וכל מי שיש לה עליו קדושין אפילו בעבירה - פסול.															פה.
כללא דרישא - לאתויי שאר חייבי כריתות, כללא דסיפא - לאתויי שאר חייבי לאוין.															ג
חוץ מקדושי קטן, מהו? מי אמרינן השתא מיהא לאו בר הויה הוא, או דלמא אתי לכלל הויה?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:														פה.
תניתוה:	א"ל: [רב נחמן]														פה.
קטנה מתגרשת בקידושי אביה אמאי?	[תנן]														פה.
והא בעינן ויצאה והיתה															פה.
אלא אתיא לכלל הויה															פה.
הכא נמי אתיא לכלל הויה.															פה.
חוץ מן הנולדים, מהו? השתא מיהא לא איתיליד, או דלמא עתידי דמתיילדי?	[בעא מיניה רבא מרב נחמן:]														פה.
תניתוה:	א"ל: [רב נחמן]														פה.
לעבד ולעובד כוכבים	[תנן]														פה.
אם איתא, עבד ועובד כוכבים נמי עבידי דמיגיר?															פה.
הנך לאו לאיגורי קיימי, הני לאיתילודי קיימי.															פה.
חוץ מבעל אחותה, מהו? השתא מיהא לא חזיא ליה, או דלמא זמנין דמתה אחותה וחזיא ליה?	[בעא מיניה רבא מרב נחמן:]														פה.
תניתוה:	א"ל: [רב נחמן]														פה.
לעבד ולעובד כוכבים	[תנן]														פה.
עבד ועובד כוכבים נמי עבידי דמיגיר?															פה.
גירות לא שכיחא, מיתה שכיחא.															פה.
חוץ מזנותיך, מהו? בנשואין הא לא שיר, או דלמא שירי בביאה?	[בעא מיניה רבא מרב נחמן:]														פה.
תניתוה:	א"ל: [רב נחמן]														פה.
לאבא ולאביך	[תנן]														פה.

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>key-מקרא-:</p>	
גיטין-המגרש	מאי דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ			
מימרא	מאן דאמר				
ובמאי?			ז	ח	פה.
אילמא בנשואין			ז	ח	פה.
אבא ואביך בני נשואין נינהו?			ז	ח	פה.
אלא לאו בזנות, ולאבא ולאביך הוא דלא שייך, הא לאחר שייך.			ז	ח	פה.
דלמא בנשואין, דעבר ואינסיב.			ז	ח	פה.
חזין משלא כדרכה, מהו? בכדרכה הא לא שייך, או דלמא (ויקרא כ') משכבי אשה כתיב?			ז	ח	פה.
חזין מהפרת נדרין, מהו? בנשואין הא לא שייך, או דלמא (במדבר ל') אישה יקימנו ואישה יפירונו כתיב?			ז	ח	פה.
חזין מתרומתיך, מהו? בנשואין הא לא שייך, או דלמא (ויקרא כ"ב) קנין כספו כתיב?			ז	ח	פה.
חזין מירושתיך, מהו? בנשואין הא לא שייך, או דלמא (במדבר כ"ז) לשארו וירש אותה כתיב?			ז	ח	פה.
חזין מקידושיך בשטר, מהו? מי אמרינן: אפשר דמקדש לה בכסף ובביאה, או דלמא ויצאה והיתה, איתקוש הוויית להדדי?			ז	ח	פה.
תיקו.			ז	ח	פה.
גופו של גט: הרי את מותרת לכל אדם	[ת"ק]		ז	ח	פה.
ודן דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין ואגרת שבוקין וגט פטורין למהך להתנסבא לכל גבר דיתצביין.	רבי יהודה:		ז	ח	פה:
גופו של גט שחרור: הרי את בת חורין, הרי את לעצמך.			ז	ח	פה:
פשיטא, אמר לה לאשתו הרי את בת חורין - לא אמר ולא כלום, אמר לה לשפחתו - הרי את מותרת לכל אדם - לא אמר ולא כלום, אמר לה לאשה, הרי את לעצמך, מהו? לגמרי קאמר לה, או למלאכה קאמר לה?			ז	ח	פה:
גופו של גט שחרור הרי את בת חורין, הרי את לעצמך	רבינא לרב אשי: ת"ש, דתנן:		ז	ח	פה:
ומה עבדא דקני ליה גופיה, כי א"ל הרי את לעצמך - קני גופיה, אשה דלא קני גופה - לא כ"ש.			ז	ח	פה:
א"ל לעבדו אין לי עסק בך, מהו?	רבינא לרב אשי:		ז	ח	פה:
המוכר עבדו לעובד כוכבים - יצא לחירות, וצריך גט שחרור מרבנו ראשון	רב חנין לרב אשי, ואמרי לה רב חנין מחזנא לרב אשי: ת"ש, דתניא:		ז	ח	פה:
בד"א שלא כתב עליו אונו, אבל כתב עליו אונו - זהו שחרורו.	רבן שמעון בן גמליאל:		ז	ח	פה:
מאי אונו?			ז	ח	פה:
דכתב ליה לכשתברח ממנו אין לי עסק בך.	רב ששת:		ז	ח	פה:
ודן דיהוי ליכי מינאי ספר תירוכין ואגרת שבוקין.	רבי יהודה:		ז	ח	פה:
במאי קמיפלגי?			ז	ח	פה:
ידים שאין מוכיחות הויין ידים, ואף על גב דלא כתב לה ודן, מוכחא מילתא דבהאי גיטא קא מגרש לה	רבנן סברי:		ז	ח	פה:
ידים שאין מוכיחות לא הויין ידים, וטעמא דכתב לה ודן, דמוכחא מילתא דבהאי גיטא קא מגרש לה, אבל לא כתב לה ודן, אמרי בדיבורא גרשה, ושטרא ראייה בעלמא הוא.	רבי יהודה סבר:		ז	ח	פה:
האי מאן דכתב גיטא, לא לכתוב ודין דמשמע ודין אלא ודן, ולא לכתוב איגרת דמשמע איגרת אלא אגרת, ולא לכתוב לימהך דמשמע לי מהך, ולא לכתוב למחך דמשמע כי חוכא, דיתיהויין דיתצביין תלתא תלתא יודיין דמשמע תהויין ותצביין, ולורכיה לוי"ו דתירוכין ולוי"ו דשבוקין דמשמע תריכין ושביקין, ולורכיה לוי"ו דכדו דמשמע וכדי, ולא ליכתוב לאינתסבא דמשמע לא יתנסבא אלא להתנסבא.	אביי:		ז	ח	פה:
בעינן ודן, או לא בעינן ודן?	איבעיא להו:		ז	ח	פה:
איך פלגיא בר פלגיא פטר ותריד ית פלוגיאתא אינתתיה דהות אינתתיה מן קדם דנא מיומא דנן ולעלם	תא שמע, דאתקין רבא בגיט:		ז	ח	פה:

disputants-חולקים ◇ בקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-המגרש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואילו ודן לא קאמר.												!
ולטעמיך, כולה מי קאמר? אלא בעינן, הכא נמי בעינן.												⚡
מיומא דנן - לאפוקי מדרבי יוסי												⚡
זמנו של שטר מוכיח עליו	דאמר: [רבי יוסי]											■ ■
ולעלם - לאפוקי מדבעא מיניה רבא מרב נחמן												⚡
היום אי את אשתי ולמחר את אשתי.	דאמר: [דבעא מיניה רבא מרב נחמן]											■ ■
גופו של גט שחרור הרי את בת חורין, הרי את לעצמך.												■
עבדא דנן מוצדק לעבדו, ופטיר ועטיר מן חרורי ומן עלולי ומן ערורי מלכא ומלכתא, ורשום דאיניש לא אית עלוהי, ומנוק' מכל מום ומן שחין דנפיק עד טצהר חדת ועתיק.	אתקין רב יהודה בשטר זביני דעבדי:											⚡
מאי אסותיה?												^
גינברא ומרכתא וכבריתא, וחלא דחמרא ומשחא דזיתא ונטפיק חיורא, ושייפי ליה בגדפא דאווא.	אביי:											!
שלשה גיטין פסולין, ואם נשאת - הוולד כשר:												■
כתב בכתב ידו ואין עליו עדים												■ ■
יש עליו עדים ואין בו זמן												■ ■
יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד												■ ■
הרי אלו שלשה גיטין פסולין, ואם נשאת - הולד כשר.												■ ■
אע"פ שאין עליו עדים אלא שנתנו לה בפני עדים - כשר, וגובה מנכסים משועבדים, שאין העדים חותמים על הגט אלא מפני תיקון העולם.	רבי אלעזר:											■
ותו ליכא? והא איכא: גט ישן												⚡
התם לא תצא, הכא תצא.												!
הניחא למ"ד הכא תצא, אלא למ"ד הכא לא תצא, מאי איכא למימר?												⚡
התם תינשא לכתחלה, הכא דיעבד.												!
והא איכא: גט קרן												⚡
התם הוולד ממזר, הכא הולד כשר												!
הניחא לרבי מאיר, (דאמר: כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין הולד ממזר), אלא לרבנן מאי איכא למימר?												⚡
התם תצא, הכא לא תצא.												!
הניחא למ"ד הכא לא תצא, אלא למ"ד הכא תצא, מאי איכא למימר?												⚡
במקושר לא קא מיירי.												!
והא איכא: שלום מלכות												⚡
התם תצא, הכא לא תצא.												!
הניחא למ"ד הכא לא תצא, אלא למ"ד הכא תצא, מאי איכא למימר?												⚡
מוקים לה כדרבי מאיר, והתם הולד ממזר, הכא הולד כשר.												!

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>
---	---

Talmud Navigator

גיטין-המגרש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנינא דרישא למעוטי מאי, ומנינא דסיפא למעוטי מאי?									^			
מנינא דרישא - למעוטי הני דאמרן									!	◇		
מנינא דסיפא - למעוטי הא דתניא:									!	◇		
המביא גט ממדינת הים, נתנו לה ולא אמר בפני נכתב ובפני נחתם - יוציא והולד ממזר, דברי רבי מאיר	[תניא, רבי מאיר]								!	■	◇	
אין הולד ממזר, כיצד יעשה? יטלנו הימנה, ויחזור ויתנו לה בפני שנים ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם.	הכמים:								!	■	◇	
כתב בכתב ידו ואין עליו עדים.									■	◇	<	
כתב ידו שנינו.	רב:								!	■	◇	
אהייא?									^			
אילמא ארישא									!			
פשיטא, כתב ידו קתני?									?			
ואלא אמצעיתא									!			
הרי יש עליו עדים									?			
יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד	אלא אסיפא:								!	■	◇	
ודוקא כתב ידו ועד, אבל כתב סופר ועד - לא.									!	■	◇	פ:
אפי' כתב סופר ועד	שמואל:								!	■	◇	
כתב סופר ועד - כשר.	שהרי שנינו:								!	■	◇	
ורבי?									?			
מי דמי, התם תינשא לכתחילה, הכא דיעבד.	[רב]								!		◇	
ושמואל?									?			
לא קשיא: הא בספרא דמובהק, והא בספרא דלא מובהק.	[שמואל]								!		◇	
(כתב ידו שנינו).	וכן אמר רבי יוחנן:								!		◇	
הרי יש עליו עדים	אמר ליה רבי אלעזר:								?			
אסיפא.	אמר ליה: [רבי יוחנן]								!		◇	
תצא	זימנין אמר רב:								!	?		
לא תצא	זימנין אמר רב:								!	?		
הא כיצד?									?			
יש לה בנים - לא תצא, אין לה בנים - תצא.	[רב]								!	◇	◇	
וכלן שהיו בהן ספק קידושין או ספק גירושין - הרי אלו חולצות ולא מתיבמות	מתיב מר זוטרא בר טוביה:								!	?	◇	
כיצד ספק קידושין?									!	?		
זרק לה קידושין ספק קרוב לה ספק קרוב לו - זהו ספק קידושין									!	?		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-המגרש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ספק גירושין?												◇
כתב בכתב ידו ואין עליו עדים, יש עליו עדים ואין בו זמן, יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד - הרי זה ספק גירושין												◇
ואי אמרת לא תצא, צרתה אתיא ליבומי												◇
תתיבם ואין בכך כלום, חששא דרבנן היא.												◇
לעולם לא תצא.	לוי:											◇
לעולם לא תצא.	וכן אמר ר' יוחנן:											◇
לעולם לא תצא וקרצית שבעמיר אינה פוסלת במי חטאת.	וכן אמר להו ר' יוחנן לבני ר' חלפתא דמן הונא, הכי אמר אבוכון:											◇
מאי קרצית?												◇
דידתא דביני כיפי.	אביי:											◇
כל העופות פוסלין במי חטאת חוץ מן היונה, מפני שמוצצת	מתיב רב דניאל בר רב קטינא:											◇
ואם איתא, ניתני: חוץ מיונה וקרצית												◇
לא פסיקא ליה, דגדולה לא פסלה, וקטנה פסלה.												◇
ועד כמה?												◇
עד כזית.	רבי ירמיה ואיתימא ר' אמי:											◇
אף על פי וכו'.	רבי אלעזר:											◇
הלכה כר' אלעזר בגיטין.	רב יהודה אמר רב:											◇
כי אמריתיה קמיה דשמואל, אמר: אף בשטרות.	[שמואל]											◇
ורב סבר בשטרות לא?												◇
וגובה מנכסים משועבדים	הא קתני:											◇
רבי אלעזר תרתי אמר, ורב סבר כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא.												◇
הלכה כר' אלעזר בגיטין	וכן אמר ר' יעקב בר אידי אמר ר' יהושע בן לוי:											◇
אפילו ריה הגט אין בו.	רבי ינאי:											◇
ורבי ינאי לית ליה דר' אלעזר?												◇
לרבנן, אפילו ריה הגט אין בו.	הכי קאמר: [רבי ינאי]											◇
הלכה כרבי אלעזר בגיטין	וכן אמר ר' יוסי בר' הנינא אמר ריש לקיש:											◇
אפילו ריה הגט אין בו.	רבי יוחנן:											◇
לימא, ר' יוחנן לית ליה דר' אלעזר												◇
לרבנן, אפילו ריה הגט אין בו.	הכי קאמר: [רבי יוחנן]											◇
בעי מיניה מרב הונא: הלכה כר' אלעזר בגיטין, או אין הלכה?	שלח ליה ר' אבא בר זבדא למרי בר מר:											◇
אדהכי נח נפשיה דרב הונא												◇

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
גיטין-המגרש	מאן דאמר														
מימרא	מאן דאמר														
הלכה כ' אלעזר בגיטין	אמר ליה רבה בריה, הכי אמר אבא משמיה דרבא:											!	◇	פז:	
הלכה כ' אלעזר בגיטין	רבתינו הבקיאין בדבר הלכה, משום רבינו: [רב]											!	◇	פז:	
הלכה כ' אלעזר בגיטין.	דאמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											!	◇	פז:	
הלכה כרבי אלעזר בגיטין	איכא דאמרי: וחברינו הבקיאין בדבר הלכה ותלמידי רבינו, משום רבינו: [רב]											!	◇	פז:	
הלכה כרבי אלעזר בגיטין.	דאמר רב חסדא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											!	◇	פז:	
הלכה כרבי אלעזר בגיטין.	וכן כי אתא רבין, אמר ר' אלעזר אמר רב:											!	◇	פז:	
שנים ששלחו שני גיטין שוין ונתערבו, נותן שניהם לזו ושניהם לזו, לפיכך אבד אחד מהן - הרי השני בטל.													■	מ	פז:
חמשה שכתבו כלל בתוך הגט, איש פלוני מגרש פלונית ופלוני פלונית והעדים מלמטה - כולן כשרין, וינתן לכל אחת ואחת													■	פז:	
היה כותב טופס לכל אחד ואחד והעדים מלמטה, את שהעדים ניקרין עמו - כשר.													■	פז:	
מאן תנא?													^	ג	פז:
דלא כר' אלעזר, דאי ר' אלעזר, כיון דאמר עדי מסירה כרתי, הא לא ידעי בהי מינייהו קא מגרשה.	רבי ירמיה:											!	◇	פז:	
אפי' תימא ר' אלעזר, אימא דבעי ר' אלעזר - כתיבה לשמה, נתינה לשמה מי בעי?	אביי:											!	◇	פז:	
חמשה שכתבו כלל כו'.													■	<	פז:
היכי דמי כלל, היכי דמי טופס?													^	פז:	
זמן אחד לכולן - זהו כלל, זמן לכל אחד ואחד - זהו טופס	רבי יוחנן:											!	◇	פז:	
אפילו זמן אחד לכולן נמי הוי טופס, אלא היכי דמי כלל? דכתב אנו פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית.	ריש לקיש:											!	◇	פז:	
לר' יוחנן, דאמר זמן אחד לכולן זהו כלל, ליהוש דלמא כי חתמו סהדי - אבתרא הוא דחתימי	מתקיף לה רבי אבא:											?	◇	פז:	
עדים חתומין על שאילת שלום בגט - פסול, חיישינן שמא על שאילת שלום חתמן	מי לא תניא:											■	?	פז:	
שאלו - פסול, ושאלו - כשר?	לאו איתמר עלה: א"ר אבהו, לדידי מפרשא לי מיניה דרבי יוחנן:											!	■	פז:	
ה"נ דכתיב ביה פלוני ופלוני ופלוני.												!	◇	פז:	
ותו, לרבי יוחנן, דאמר זמן לכל אחד זהו טופס, מאי איריא משום טופס? ותיפוק ליה דהוה ליה נכתב ביום ונחתם בלילה												?	◇	פז:	
דכתיב בהו בחד בשבא, בחד בשבא.	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי, הכי אמרינן משמיה דרבי יוחנן:											!	◇	פז:	
לריש לקיש, דאמר זמן אחד לכולן נמי טופס הוי, והיכי דמי כלל? דכתיב ביה הכי אנו פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית, נמצאו שתי נשים מתגרשות בגט אחד, והתורה אמרה: וכתב לה - ולא לה ולחברתה	רבינא לרב אשי:											?	◇	פז:	
דהדר כתב פלוני גירש פלונית ופלוני גירש פלונית.	[רב אשי]											!	◇	פז:	
ומאי שנא מהא דתניא:	רבינא לרב אשי:											?	◇	פז:	
הכותב כל נכסיו לשני עבדיו - קנו ומשחררין זה את זה	[תניא]											■	?	◇	פז:
ולאו אוקימנא בשני שטרות?												!	◇	פז:	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה	statement- מימרא ◌ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

Talmud Navigator

גיטין-המגרש	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
תניא כוותיה דר' יוחנן, תניא כוותיה דריש לקיש.										■						פז.		
תניא כוותיה דר' יוחנן:										■					◊		פז.	
חמשה שכתבו בתוך הגט איש פלוני מגרש פלונית ופלוני פלונית ופלוני פלונית, ומן אחד לכולן והעדים מלמטה - כולן כשרים ותנתן לכל אחת ואחת, זמן לכל אחד ואחד והעדים מלמטה, את שהעדים נקראים עמו - כשר	תניא: [ת"ק]									■					◊		פז.	
אם יש ריוח ביניהן - פסול, ואם לאו - כשר, שאין זמן מפסיקן.	רבי יהודה בן בתירא:									■					◊		פז.	
תניא כוותיה דריש לקיש:										■					◊		פז.	
חמשה שכתבו כלל בתוך הגט, אנו פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית, פלוני גירש פלונית ופלוני גירש פלונית, וזמן אחד לכולן והעדים מלמטה - כולן כשרין ותנתן לכל אחת ואחת, זמן לכל אחד ואחד וריוח לכל אחד ואחד והעדים מלמטה, את שהעדים נקראין עמו - כשר	[תניא] [ת"ק]									■					◊		פז.	
אע"פ שאין ריוח ביניהם - פסול, שהזמן מפסיקן.	רבי מאיר:									■					◊		פז.	
וריש לקיש, מאי איריא זמן לכל אחד ואחד? הא אמר: זמן אחד לכולן נמי טופס הוי										◌					◊		פז.	
הני מילי היכא דלא ערבינהו מעיקרא, אבל הכא דערבינהו מעיקרא, אי פליג להו זמן - אין, אי לא - לא.															◊		פז.	
שני גיטין שכתבן זה בצד זה, ושנים עדים עברים באים מתחת זה לתחת זה, ושנים עדים יונים באים מתחת זה לתחת זה, את שהעדים הראשונים נקראין עמו - כשר															■		פז.	
עד אחד עברי ועד אחד יוני, ועד אחד עברי ועד אחד יוני באין מתחת זה לתחת זה - שניהם פסולין.															■		פז.	
וליתכשר האי בראובן והאי בכך יעקב עד														◌	◊		פז.	
בן איש פלוני עד - כשר	דהא תנן:														■	◌	פז.	
דכתב ראובן בן אקמא ויעקב עד אבתרא.															!	◊	פז.	
וליתכשר האי בראובן בן, וליתכשר האי ביעקב עד															◌	◊	פז.	
איש פלוני עד - כשר	דהא תנן:														■	◌	פז.	
דלא כתב עד.															!	◊	פז.	
ואיבעית אימא: לעולם דכתב עד, ודידעינן בהא חתימה דלאו דייעקב הוא.															!	◊	פז.	
ודלמא בשמא דאבוה חתיים															◌		פז:	
לא שביק איניש שמיה וחתים שמא דאבוה.															!	◊	פז:	
ודילמא סימנא שוייה דהא רב צייר כוורא, רבי חנינא - הרותא, רב חסדא - סמ"ך, רב הושעיא - ע"ן, רבה בר רב הונא צייר מכותא															◌		פז:	
לא הציף איניש לשויי לשמא דאבוה סימנא.															!	◊	פז:	
וליתכשר האי בשני עדים עבריים, וליתכשר האי בשני עדים יונים															◌	◊	פז:	
גט שכתבו עברית ועדין יוני, יונית ועדין עברית - כשר	דתנן:														■	◌	פז:	
וכ"ת, כיון דמופלג בשני שיטין לא															!		פז:	
מלאהו בקרובים - כשר															◌	◊	פז:	
שניהן כשרין.	הא תני זעירי:														■	!	◊	פז:
ותנא דידן?															◌		פז:	
דלמא גונדלית חתיים, וכולהו אחד הוא דחתימי.	[תנא דידן]														!	◊	פז:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

גיטין-המגרש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
עד אחד עברי ועד אחד יוני.												■	<	פז:
וליתכשר האי בעד אחד עברי ועד אחד יוני, והאי בעד אחד עברי ועד אחד יוני												◊		פז:
עד אחד עברי ועד אחד יוני - כשר	דהא תנן:											■	◊	פז:
שניהם כשרים.	הא תני זעירי:											■	◊	פז:
ותנא דידן?												◊		פז:
דלמא גונדלית חתים, ותלתא אחד, וחד אחד.	[תנא דידן]											!	◊	פז:
שייר מקצת הגט וכתבו בדף השני, והעדים מלמטה - כשר.												■		פז:
חתמו עדים בראש הדף, מן הצד, או מאחוריו בגט פשוט - פסול.												■		פז:
הקוף ראשו של זה בצד ראשו של זה והעדים באמצע - שניהם פסולין												■		פז:
סופו של זה בצד סופו של זה והעדים באמצע, את שהעדים נקרין עמו - כשר												■		פז:
ראשו של זה בצד סופו של זה והעדים באמצע, את שהעדים נקרין בסופו - כשר.												■		פז:
גט שכתבו עברית ועדיו יוונית, יוונית ועדיו עברית, עד אחד עברי ועד אחד יווני												■		פז:
כתב סופר ועד - כשר.												■		פז:
איש פלוני עד - כשר												■		פז:
בן איש פלוני עד - כשר												■		פז:
איש פלוני בן איש פלוני ולא כתב עד - כשר												■		פז:
וכך היו נקיי הדעת שבירושלים עושין.												■	■	פז:
כתב חניכתו וחניכתה - כשר.												■		פז:
וליחוש דלמא הני תרי גיטי הוו, ואיתרמי ליה זמן דקמא ועדים דבתרא, וגזייה לזמן דבתרא ועדים דקמא												◊	◊	פז:
כשיש ריוח מלמטה.	רבי אבא אמר רב:											!	◊	פז:
ודלמא זמן דבתרא מיגזו גזייה												◊		פז:
כשיש ריוח מלמטה	כדא"ר אבא אמר רב:											■	!	פז:
הכא נמי כשיש ריוח מלמעלה.												!	◊	פת.
ודלמא אימלוכי אימליך וכתב												◊		פת.
דכתב הרי את מלמטה ומותרת מלמעלה.												!	◊	פת.
ודלמא איתרמי ליה												◊		פת.
כולי האי לא חיישנן.												!	◊	פת.
דידיעה ביה מתחתא דמגילתא.	רב אשי:											!	◊	פת.
חתמו עדים בראש הדף וכו'.												■	<	פת.
איני?												◊		פת.

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
--	---

Talmud Navigator

גיטין-המגרש	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא רב חתים מן הצד											◊	◊
התם בשגגו כלפי כתב.											!	◊
הקוף ראשו של זה בצד ראשו של זה והעדים באמצע - שניהם פסולין	אלא הא דקתני:										◊	◊
ולחזי הי מינייהו כלפי כתב וליתכשר											◊	◊
התם דרמי ליה כעיברא.											!	◊
ראשו של זה בצד סופו של זה והעדים באמצע, את שהעדים ניקרין בסופו - כשר	אי הכי, סיפא דקתני:										◊	◊
ואי דרמי כעיברא, לאו בהדי האי מיקרי ולאו בהדי האי מיקרי?											◊	◊
אלא, רב בדיסקי הוה חתים.											!	◊
גט שכתבו עברית וכו', כתב סופר ועד - כשר.											◊	◊
התם סופר שנינו.	רבי ירמיה:										◊	◊
הא מני? ר' יוסי היא.	רב חסדא:										◊	◊
ההיא כתובת חתנים דאתיא לקמיה דר' אבהו, דהוו ידעי ליה לטופסא ולחתומת ידא דחד סהדא, סבר לאכשורה	[רבי אבהו]										◊	◊
חתם סופר שנינו.	א"ל רבי ירמיה:										◊	◊
כתב חניכתו וחניכתה - כשר.											◊	◊
חניכת אבות בגיטין - עד י' דורות	ת"ר: [ת"ק]										◊	◊
ג' דורות - כשר, מכאן ואילך - פסול.	רבי שמעון בן אלעזר:										◊	◊
כמאן אזלא הא דא"ר חנינא:											◊	◊
כתב חניכת אבות בגיטין עד ג' דורות	[רבי חנינא]										◊	◊
כמאן?											◊	◊
כר"ש ב"א.											!	◊
מאי קראה? (דברים ד') כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם.	רב הונא:										◊	◊
לא חרבה ארץ ישראל עד שעבדו בה ז' בתי דינים ע"ז, ואלו הן: ירבעם בן נבט, ובעשא בן אחיה, ואחאב בן עמרי, ויהוא בן נמשי, ופקח בן רמליהו, ומנחם בן גד, והושע בן אלה, שנאמר: (ירמיהו טו) אומללה יולדת השבעה נפחה נפשה באה שמשוה בעוד יומם בושה וחפרה.	ר יהושע בן לוי:										◊	◊
מאי קראה? כי תוליד בנים ובני בנים.	רב אמי:										◊	◊
כתיב ביה בהושע בן אלה: (מלכים ב' י"ז) ויעש הרע בעיני ה' רק לא כמלכי ישראל, וכתוב: (מלכים ב' י"ז) עליו עלה שלמנאסר וגו'!	רב כהנא ורב אסי לרב										◊	◊
אותן פרדסאות שהושיב ירבעם על הדרכים כדי שלא יעלו ישראל לרגל בא הושע וביטלן, ואעפ"כ לא עלו ישראל לרגל, אמר הקב"ה: אותן שנים שלא עלו ישראל לרגל ילכו בשבי.	אמר להו: [רב]										!	◊
מאי דכתיב: (דניאל ט') וישקוד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו משום מצדיק ה' אלהינו וישקוד ה' על הרעה ויביאה עלינו? אלא, צדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל שהגלה גלות צדקיהו ועדיין גלות יכניה קיימת, דכתיב ביה בגלות יכניה: (מלכים ב' כ"ד) החרש והמסגר אלף, חרש - שבשעה שפותרין נעשו הכל כחרשין, מסגר - כיון שסוגרין שוב אינן פותרין, וכמה? אלף.	רב חסדא אמר מר עוקבא, ואמרי לה אמר רב חסדא אמר רבי ירמיה: דרש מרימר:										◊	◊
שהקדים שתי שנים (דברים ד') לונשנתם.	עולא:										◊	◊
שמע מינה, מהרה דמרי עלמא - תמני מאה וחמשים ותרתין הוא.	רב אחא בר יעקב:										◊	◊
גט מעושה, בישראל - כשר, ובעובדי כוכבים - פסול											◊	◊

<p> disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה </p>	<p> statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה </p>														
גיטין-המגרש	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
ובעובדי כוכבים, חובטין אותו ואומרים לו עשה מה שישאל אומרים לך.															פח:
גט המעושה בישראל, כדין - כשר, שלא כדין - פסול ופסול בעובדי כוכבים, כדין - פסול ופסול, שלא כדין - אפי' ריח הגט אין בו.	ר"נ אמר שמואל:														פח:
מה נפשך? אי עובדי כוכבי בני עשווי נינהו, איתכשורי נמי ליתכשר אי לאו בני עשווי נינהו, מיפסל לא ליפסל															פח:
דבר תורה גט מעושה בעובדי כוכבי כשר, ומה טעם אמרו: פסול? שלא תהא כל אחת ואחת הולכת ותולה עצמה בעובד כוכבי, ומפקעת עצמה מיד בעלה.	רב משרשיא:														פח:
אי הכי															פח:
שלא כדין אפי' ריח הגט אין בו															פח:
ונהוי שלא כדין כישראל, ומפסיל נמי לפסול															פח:
אלא, הא דרב משרשיא בדותא היא.															פח:
וטעמא מאי?															פח:
כדין בכדין דישראל מיחלף, שלא כדין בכדין ישראל לא מיחלף.															פח:
אביי אשכחיה לרב יוסף דיתיב וקא מעשה אגיטי															פח:
והא אנן הדיוטות אנן	א"ל: [אביי]														פח:
כל מקום שאתה מוצא אגוריות של עובדי כוכבים, אע"פ שדיניהם כדיני ישראל, אי אתה רשאי להיזקק להם, שנאמר: (שמות כ"א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, לפנייהם ולא לפני עובדי כוכבים, דבר אחר: לפנייהם - ולא לפני הדיוטות	ותניא, היה ר"ט אומר:														פח:
אנן שליחותיהו קא עבדינן, מידי דהוה אהודאות והלואות.	א"ל: [רב יוסף]														פח:
אי הכי, גזילות וחבלות נמי															פח:
כי עבדינן שליחותיהו - במילתא דשכיחא, במילתא דלא שכיחא - לא עבדינן שליחותיהו.															פח: